

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 704

van **FRANCESCO VANDERJEUGD**

datum: 22 april 2015

aan **JOKE SCHAUVLIEGE**

VLAAMS MINISTER VAN OMGEVING, NATUUR EN LANDBOUW

Biolandbouw - Areaal

Na het tendentieuze artikel "Dure groene landbouwsubsidies leveren milieu niets op" in De Standaard van 11 februari 2015, verscheen op 8 april in dezelfde krant een ode aan de biolandbouw in het artikel "Waarom Vlaanderen achterophinkt in Biolandbouw". Daarin wordt onder meer expliciet gesteld dat "de Europese inkomenssteun aan landbouwers hen veeleer aanzet om voort te doen zoals ze bezig zijn dan om plaats te maken voor iets nieuws".

Insteek voor het artikel was de daling met 0,5 % van het al zeer bescheiden bioareaal in Vlaanderen. Naar goede gewoonte wordt het Vlaamse bio-aandeel van 0,8 % vergeleken met het Europees gemiddelde van 6 %, dat op zijn beurt al een gemiddelde is van alle lidstaten, waar het bio-aandeel zeer grote verschillen vertoont. Ook de vergelijking met Wallonië, dat over een heel ander, extensief landbouwmodel én meer oppervlakte beschikt, wordt als referentiepunt genomen. In het hele artikel wordt met geen woord gerept over de karakteristieken van de Vlaamse landbouw, die bijna uit noodzaak omwille van onze kleine, zeer dichtbevolkte, ruimtelijk versnipperde en sterk verstedelijkte regio, geëvolueerd is naar een intensief en zeer gespecialiseerd landbouwmodel, dat nota bene al aan strenge milieueisen voldoet. Volgens het artikel hebben we een conservatieve landbouwsector, die bio tot iets alternatiefs maakt, soms ook tot "iets van de groenen".

In het artikel worden de traditionele boeren met de vinger gewezen, die ervoor zorgen dat de nieuwkomers, die wél zouden openstaan voor biolandbouw, niet de kans geven om betaalbare gronden te verwerven. Wat verderop in het artikel wordt dan weer verwezen naar diezelfde gevestigde boeren, veehouders in dit geval, die de omschakeling niet kunnen maken omdat... "ze niet genoeg grond rond hun stal hebben".

Andere verklaringsgronden voor het chronisch gebrek aan bio zijn blijkbaar de geringe aanwezigheid van de coöperatieve gedachte in Vlaanderen, de investeringen die overschakelen vergt en het gebrek aan aandacht voor bio in de landbouwopleidingen.

1. Hoe reageert de minister op de aangehaalde factoren die het geringe aandeel van biolandbouw in Vlaanderen moeten verklaren?
2. Klopt volgens de minister de stelling dat de biolandbouw wordt gedomineerd door de reguliere, conservatieve landbouw in het algemeen en dat de reguliere landbouw verantwoordelijk is voor het nijpende plaatstekort voor bioboeren?

3. Hoe vallen de vergroeningseisen van het GLB te rijmen met de stelling dat “de Europese inkomenssteun aan landbouwers hen veeleer aanzet om voort te doen zoals ze bezig waren”?
4. Wordt er in alle landbouwopleidingen nauwelijks aandacht aan biolandbouw besteed? Zo ja, zal de minister op korte termijn initiatieven nemen om hieraan te remediëren?

ANTWOORD

op vraag nr. 704 van 22 april 2015

van **FRANCESCO VANDERJEUGD**

1. De omgeving en de omstandigheden in het sterk verstedelijkte Vlaanderen maken inderdaad dat toepassing van de biologische productiemethode minder evident is in vergelijking met andere Europese regio's.

Omschakelen naar bio vergt veel kennis en investeringen. Door middel van de acties en instrumenten voorzien in het Strategisch Plan Biologische Landbouw 2013-2017 (projectsubsidies voor het stimuleren van de omschakeling en de ketenwerking, investeringssteun, premie ha-steun, steun voor bio-bedrijfsadvisering, subsidies voor kennisontwikkeling, kennisuitwisseling, communicatie en sensibilisering, enz.) wordt hieraan zo goed mogelijk tegemoet gekomen.

Naast het stimuleringsbeleid van de Vlaamse overheid is het ook aan de (bio)sector zelf om marktgestuurd te werken: om in te spelen op de steeds groeiende marktvraag naar biologische producten.

2. Nee.
3. De vergroeningseisen van het hervormde Europese Gemeenschappelijke Landbouwbeleid (GLB) zetten de landbouwers aan om meer aandacht te besteden aan onder meer bodemkwaliteit, waterkwaliteit, biodiversiteit en klimaatverandering. Voortaan wordt 30% van de rechtstreekse betalingen slechts betaald indien gebruik wordt gemaakt van drie milieuvriendelijke landbouwmethoden: diversificatie van het bodemgebruik, behoud van blijvend grasland en aanleg van ecologisch aandachtsgebied. Daarnaast gaat ten minste 30% van de begroting voor plattelandsontwikkelingsprogramma's naar agromilieumaatregelen, steun voor de biologische landbouw of projecten in verband met investeringen of innovatiemaatregelen die het milieu ten goede komen. Het is dus niet correct om te stellen dat het Europese landbouwbeleid de landbouwers aanzet om voort te doen zoals ze bezig waren.
4. In heel wat landbouwopleidingen wordt wel degelijk aandacht besteed aan biologische landbouw, vaak geïntegreerd binnen de bestaande vakken. Het strategisch plan biologische landbouw 2013-2017 (<http://lv.vlaanderen.be/nlapps/docs/default.asp?id=159>) definieerde als één van haar doelstellingen "Kennisontwikkeling en kennisuitwisseling in functie van een groei van de biologische landbouw- en voedingssector" - "Het inbedden van de biologische basisprincipes en productietechnieken in de onderscheiden niveaus van het landbouwonderwijs".

In het kader hiervan heeft het Departement Landbouw en Visserij in het najaar 2014 een bevraging gedaan bij de secundaire landbouwscholen in Vlaanderen om aan de hand daarvan een aantal in bio geïnteresseerde docenten/contactpersonen op te sporen en te luisteren naar hun ideeën en visies. Op basis hiervan wil het Departement Landbouw en Visserij in samenwerking met de biosector(-organisaties) in overleg treden met de landbouwscholen om te bekijken wat mogelijk is om de rol van bio in het landbouwonderwijs te vergroten.